Souria
Quotidien Arménien
B.P. 814 TÉL. 13990
ALEP-SYRIE
ՍՐՏՕՆԱԿԵՐ
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ՏՆՕՐԷՆ
Հ. ԵԱԶՃԵԱՆ

ՕՐԱԹԵՐԹ

سورية
جريدة يومية سياسية حرة
صاحب الامتياز ورئيس التحرير المسؤول
وانس يازجيان
حلب ص.ب ٨١٤ هاتف ١٣٩٩٠

ԺԱ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 9 (3197) | ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ, 28 ՅՈՒՆԻՍ 1956 | ՀՏՈ ԹԻՒ 13990 ԳԻՆ 10 Ս Դ

ՈՐՈՇ ՊԻՏԻ ՅԱՆԳԻՆ
ԴԱՇՆԱԿ ՀԼԻՔԱՑԻՆՆԵՐՈՒՆ
ԱՊՕՐԻՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Մեր պաշտօնակից «Ալաթնէն», անդրադառնալով կիլիկիոյ կաթողիկոսութեան շրջապատին մէջ Տէղապահ Խորէնի ձեռնարկ սարքուած նոր դաւադրութեան, վերջապէս միամտութեամբ մը հարց կուտայ. «Պատրաստ ապրելի Ազգ-Ժողովին, մարդ չի հասկնար թէ կամօքն դաշնակ դիակարքութեան իարու քով եկած այս 17 հոգին ինչ քանի հոգի համար կը սարքեն այս անիմաստ զանէշտախաղը»։

Կ'ինարկութիւնը՝ այն քաղաքային հանդիսութիւնն ու այսպէս ասած Ազգային Ժողովի վերջին գումարումներուն է որոնք Տէղապահ Խորէնի ձեռքով և դաշնակ քլիքային ղեկավարութեան հրահանգով կը ընծայուին այսօր Պէյրութի մէջ, կծա նպատակի ունենալով ամէն գնով օծել գրնարեալ կաթողիկոսը», որ ա՛լ բանդոխլ սկսած է...։

Պատգարկութիւնը, որ վշտ կը սարքուի Խորէնի ամպարտու թեամբ և քլիքային նենգամտութեամբ, խոչութեան մէջ ո՛չ մէկ նոր թութիւն կը թեքէ ժողովրդային խաւերուն։

Պարկերնութիւնները շարքին վրայ նոր ապօրինութիւն մը՝ ո՛չ չինչ կը փոխէ այս տխուր կացութեան մէջ, որուն հետևանքներէն առաջիկ սկսեր են այսօր նշոնինքն քաջ-նազար քլիքային ղեկավարները։

Լաթէ իրապես կը դիտեն անոնք ու չեն կրնար տեսնել ոչ իրականութիւնը, որպէս հրապարակագրական ժամուկ մենք կը պարտաւորութիւնք ցոյց տալ այդ հետևանքները, որոնք դաշնակ պիւռոյական ներուն համար քնաւ վարդագոյն չեն կրնար ըլլալ։

Դաշնակ խմբագութիւնը, իր ներկայ ոյնքա՞ն քաժանած ու ձրդ ձիւցած քլիքային կազմով, իրր առաջին հետևանք իր սանձարձակութիւններուն, ապրիս գրեթէ ոչինչ կրնայ յուսալ ոչ-հայաստեցական այն հօծ զանգուածէն, որուն հայրենասիրական ազգասիրական զգացումները ցարդ շահագործուած էին քլիքայիններուն կողմէ յօգուտ իրենց մթին հաշիւներուն։

Խովանդակ հայ ժողովուրդը, ու մինչև անգամ մեզմով հեռաքրքրուող շատ օտար ազգութիւններ, այլևս համոզուած են որ Դաշնակցութիւն կոչուած կուսակցութեան անունին ներքև ծոցուած են քուռ մը անհայրենիք մարդեր, որոնք իրենց գոյութեան քաջ տասը տարիները ապրեցան մարդոց

Հայաստանի կին գրողները

Մեր պատմութիւնը չի լիշում մի այլ դարաշրջան, երբ կիներ այնքան լայն հնարաւորութիւններ ունենար իրեն գրականութեան հասարակական և քաղաքական կեանքի մէջ, ինչպես ներկայ ժամանակներում.

Ընդհակառակ յայտնի են բաւական նշանաւոր, սակայն հազուագիւտ կանանց անուններ՝ գրականութեան և արուեստի բնագաւառում. Եւ լի սակաւ են երբեմն նրանք անցեալի հայ գրականութեան մէջ, կին յայտնի գրողներ մեզ մօտ հանդէս են գալիս գրեթէ 19րդ դարի վերջերին։ Ընկերասիրների մէջ՝ բանասիրուհի **Սիպիլ**, վիպասան **Սրբուհի Տիւսաբ**։ Ընդհակառակ անձնէն անհետաւոր կին բանասիրուհու-հին մեզ մօտ հանդիսանաւ. Շուշանիկ Կուրղինեանը։ Նա դուրս եկաւ քնասիրական—կենցաղային նեղ, միջավայրի սահմաններից և խիզախորէն ձգտեց քաղաքական և հասարակական մտահոգութիւններ, «Հանդիպում Յահերը» և այլ գործեր։

Նոր հրանգաւորում է ստանում գրականութիւնը Սովետական Հայաստանում։ Ինչպես ասելի վաղ շրջանի աչքի ընկնող կին գրողներ հրապարակ են գալիս տրանսիրանի՝ Աբաքա, Լիսի Թարգիել Մաքս Օրբելեան, բանաստեղծուհիներ՝ Հռիփսիմէ Պօղոսեան, Վարսենիկ Նշանեան, Լիլիի, ասելի ուշ՝ Նշանի և այնուհետև գրականութեան մէջ սկսում է կին գրողների մի ամբողջ հոսանք։

Մեր շրջանի հայ երիտասարդ աչքերը, հայ աշխատաւոր կնոջ նոր յոյգերի, նոր ապրումների հետ ծանօթ է լսում. Նրանց երգերի մէջ՝ Ինչպէս երեկոյ տգոտ. բոլոր ինչերով կապուած են կեանքի մարգկանց, հասարակական ալիւսալ յուզող երևոյթների հետ։ Մեր կանայք գործում, մասնակցում են երկրի շինարարութեանը, գիտութեանն ու տեխնիկային, արուեստին ու գրականութեանը և վերջապէս հասասարացօր իրաւունքով ընթրում և ընթրում են պետութեան վարչամեքենայում։

Երիտասարդ սկսնակ բանաստեղծներից շատերը գրականութեան իրենց ստեղծագործական նոր կողմերով և գոյնեան միանգամայն կապուած կերպով ասելու ունեն՝ սովետական ողջ գրականութեան մէջ։

Ընդգծենք նրանց հետ տաղանդաւոր բանաստեղծուհիները Հրաչեայ. երկրորդ պատերազմի ընթացքում լոյս տեսաւ նրա բանաստեղծութիւնների փոքրիկ ժողովածուն՝ «Իմ տաղարանը» խորհրդով. Մարօ Մարգարեանը նոյնպես հանդէս եկաւ «Հանաստեղծութիւններ» մի նոր ժողովածուով. Սիլվա կապուտիկեանը հրատարակեց իր առաջին ժողովածուն «Օրերի հետ» և մի քանի այլ բանաստեղծութիւններ։

Նոր գործեր տուին արձակագրուհիները՝ Ընաքսի, Լիսի Թարգիելի հետ նաև երիտասարդ գրողներ, Ընհիտ Սահինեանը, Օլգա Վարդանեանը։

Ա. երկրորդական կին գրողները, արձակ թէ չափածոյ, երգում են Հայրենիքը, հերոսական մարգկանց, իրենց բազմերանգ, հարուստ ներքին նաշխարհով, սակայն ներաքանչիւրն այդ գրողներից կեանքն ընկալում ու անդրադարձնում է իւրովի, միայն իր նման, միւսներից տարբերիչ ուղղութեամբ։

Երձակագրուհիներից Ընաքսը գրականութեան մէջ մտնում է 1926 թուին, «Պատմուածքներ» առաջին ժողովածուով. Մինչ պատերազմը երգում է խաղաղ շինարարութիւնը ու աշխատաւոր մարգկանց։ Պատերազմի շրջանում իրաք նուիրց հրատարակում է մի շարք գրքեր, «Ընդառաջ հերոսներ», «Կռանակարիք աղջիկը», և այլն։

Հայկանանիկ Լեոյի, Ընաքսի իր նոր պատմուածքների ժողովածուում, «Փոթորկից լեոյ» նպատակ է դրել պատկերել մեր խաղաղ ու շինարար մարգկանց կենցաղը։

Արաքսի հետ գրեթէ միաժամանակ գրել սկսող Լիսի Թարգիելը, ծնուած Վան քաղաքի առաջնակարգորի մի ընտանիքում և 1915 թուին Հնդկների հետ փոդեած Թրիլիս, առաջին անգամ տպագրում է 1927 թուին։

Մի քանի տարի յետոյ գրում է «Ոսկառուած» վէպը, 1935 թուին Թարգիելն իր «Հայկների շարք» գրքով շահում է Տանթպաճանեան մրցանակ։

Պատերազմի շրջանում նա գրեց քնչ երգական պատմուածքներ, որոնք ամփոփեց «Լուսնի ստնատը» վերնագրի ներքեւ։ Նա յատուկ բանաստեղծական ոճ ունի և կարողանում է յուզումով հատկել ընթերցողներին։ Գրել է նաև մանուկների համար։

Կին արձակագրուհիներից տարբերուում է իր ինչոյի ընտրութեամբ և թէ կերպարներ. Տիտուեմով, երբեսապէս վիպասան Ընհիտ Սահինեանը։ Մուր դիտողութեան հետ միասին, Նա օժտուած է կեանքի վերքան կողմերը քննագատորէն վերլուծելու կարողութեամբ։ Նրա թէ գրական և թէ բացասական հերոսները չեն մոռացուում իրենց տիպիկ, կեանքը ճիշտ արտացոլող բնորոշ յատկութիւններով։

Կին բանաստեղծներից տանք ոչ միայն արդէն ուղղում են իրենց սխալները. այլև գրած նոր գործերով փորձում են հասնել նոր գաղափարական բանաստեղծներից շատերի ժանրագիծին, իրենց որոշ բանաստեղծութիւնների արուեստի բարձրութեամբ, լեզուի ու պէտական նոր ձևերի ընդրելու, երբեմն համմատում են ոչ միայն հայ, այլև ռուս և օտար ազգի լաւագոյն պոէտների գործերի հետ։

Հրաշալի են Հռիփսիմէ Պօղոսեանի, մեր համեմատաբար տարեց բանաստեղծուհու. «Մայրական երգեր» շարքը՝ Նշանեան են նաև Վարսենիկ Նշանեանի գրած նոյն տիպի բանաստեղծութիւնները։

Ա՛նս Մարգարեանն ևս փորձեց գոգորիկ տողեր նուիրագրել իր ազգին և գրեց «Ինձ համար» շարքը։ Գրեց նաև Սիլվա կապուտիկեանը՝ «Լուսք իմ որդուն» աքանչելի բանաստեղծութիւնը։

Մեր երիտասարդ բանաստեղծուհիներն այրուժն առանձին սիրով գնում կեանքը, մարքին, ապրում են իրենց մոյերով ու յոյսերով, գումիներով և այն ամենը, ինչ քանի է իրենց ու հարազատ, պատրաստ են նուիրագրելու, գոհել հայրենի երկրի, ժողովրդին. «Ինչ մանչը յետոյ չիրիս քարն էլ ուրենան՝ տուէք որ ասենն» — գրում է Նշանեանը։

Սիրում է կեանքի յաղթուած, խանդավառ երիտասարդական ուժգոյդ ենթադրութեամբ Սիլվա կապուտիկեանը։

Նրա բանաստեղծութիւնները ոգեշունչ են պայծառ լաւատեսութեան աչքերով։

Սիլվան քաղաք հոգու ամբողջ անկեղծութեամբ պատրաստ է փաթաթել իր ընկերուհուն, Հաւատացնում այս խնդրով առաջին գրադրը էհսրօսեան փառոսը կառուցուող համբաւաւոր ձոն Սմիրքն եղաւ. Այդ նպատակաւ, 1756ի Սմիրքն կատեռու եւ հարեռւ գանգուած տեսակներ փորձել։ Ուրիշներ իր օրինակին հետեւեցան եւ 1796ին ձեյմս Բարեռ յօգնեցաւ «Հնդամեակաւն տաղախոր առադրել։ 1813ին Վիեննայի եւ 1822ին Թրօսքի ջամբորն ալ այս կարեւոր ճիւրին զարգացմանը նպաստեցին։ Սակայն 1824ին ժողովն Ասբահն իր «Բօդոլաճան տաղախ»ին գիտուղ՝ 20րդ դարուն մեջ խնդող կրանոյլին (պեդոն) հիմք դրաւ։

Բօդոլանցի կրադիւսը ծնեռ կը ձգուի գայլախազով եւ կիրով ճարուսս ճիւրեռն։ Ի այս երկու կազմիչները լաւ մը փօռուեռ ի ու որոշ ճանապով մը խառնուելի յետոյ, մասնաւոր փուռերու մեջ մինչեւ 1300 1400 ասիճանն կը տաքցուին։ Արագրուած կոյսը որ «Քիլնճէռ» կը կոչուի, պաղեցնելէ վերջ փոշի կը վերածուի։ Կարծրացումը դիւրացնելու համար 100ին 3 գանգար կ'աւելցուի։ Խառնուդին չափերը կազդիւսին օգտագործուելիք պատագանեռուն համեմատ կը տարբերին։ Ալիւմինի յաւելումն ալ կը փուքացնէ կարծրացումը։

Սկիզբներ կրադիւսին արտադրութիւնը երկար ասխատանքի եր կատուեր, բայց ճերեպիս, ճնորհիւ արդիական մեքոնեռու, գանգան եռեւոյթները առանց ընդմիջումի իրարու կը յաջորդեն։ Նոյնիսկ եթէ ու կարեւոր գործողութիւնը ասիճնացս կը շարունակ ուր որովհետեւ ճախանիւթեր փուռին վերի ծայրէն կը մտնեն եւ վարէն կրացումը կատարած վիճակով դուրս կ'ելլեն։

Ծանօթ է թէ կրադիւսը արտեւտատուն եար մը եղող «պեդոն»ի հանան կազմիչն է։ Այս վերջինը ձեռ կը ձգուի կրադիւսին ատաղ, խնամբ եւ չուր խառնելով։

Ս իզբներ պեդոնի օգտագործութիւնը սահմանափակ եր, որովհետեւ բեռ կրելու համար տոկունութիւն չունեռ։ Այս անպատեհութիւնը դարմանուեցաւ 1868ին ասոր մէջը պողպատ թելեր մտցնելով։ Սոյն ճնարհին պատիւ ծագեց Մոնթի կոչուած ծրանագի պարտիզպանի մը կը պատկանի։ Ան իր պեդոնով օինած աւազանեռուն աւելի տոկունութիւն տալու համար, մէջը երկաթէ ձողեր վեստեց։

Մոնթիի փորձը պեդոնի օգտագործումին համար ճոր որոշումներ բացաւ եւ այնուհետեւ այդ ճիւրը շատ մը բարելաւումներու ենթարկուեցաւ։

1939ին Ֆրանսացի երկրաչափ մը, Մ. Ֆրէյսինէ, պարտիզպանին գիւտը բոլորովին կատարելագործից եւ ցարդ պեդոնն արմէնի կամուրջներու շինութեան ու զօրաւոր բեռնատարումներու լայն ծառայի։

Շենհիւռու համար ալ պեդոնի գիտական յառաջդիմութիւնները աչքառու են։ Ներկայիս, առաջարկեռ պատրաստած տարեռով, անճապաս օդերու պատճառած շատ մը յապաղումները կ'արգիլուին։ Այս տարեռը, կատուցած պատճանեռուն եւ դանեռուն նեռ, գործարանեռեն ուղղակի մրեռուց կը յանձնուին։

Այսպէսով Լոնտոնի մէջ 11 յարկաբաժին ունեցող կալուածքներ, ապասուած բուակնեռն չորս ամիս առաջ ամբողջացան։ Պատրաստուած տարեռը, մասնաւորաբար պատեր, միջնորմեր, պատգամներ եւ սանդուխներ եին։

Պեդոնը իր տոկունութեամբը աննմանն է երբ կամուրջի մը մեսդային ատաղձը կը ծածկէ։ Դուռած առաջին դրամագլուխը լիուվին կը փոխարինուի, պանպատման համար ծախսուած ժամ գումարեռով։

Հրդեհի պատգամյին ալ, պեդոնով ծածկուած երկաթներ անվրա կը մնան, մինչ տարութիւնը կը ծռէ ու ձեւ կոյսի մը կը վերածէ անպատպար երկաթեայ գերաններ։

Ձամբաներու համար ճոր մեքոնեռը ճախկինեռուն նկատմամբ յեռափոխական են։ Այսօր, 12 մարդ ու մեքենայ մը 200 ճոգի ձեռքով կատարած գործը կը տեսնեն։ Ճոյնիսկ բարեռվ սալայատկելու մեծաձախս կերպ տեղի տուած է ճոր մեքոնի մը։ Մեքենեռը կը վերցնեն ճամբուն ճոգը. գայն ծպտնող կը խոտնեն ու կրկին կը տեղաւորեն տոկուն գեհին մը պատրաստելով։

Փողոցներու մէջ լուսաւորութի սիւներ, ծրջանաձի գերաններ, կոյուղիներ եւն. պեդոնէ կը շինուին։

Շրթակարտի մէջ 230 մեքր բարձրութեամբ կանգնուեցաւ թելեվիզիոնի ասարակ մը, որ 130 մեքր բարձրութեան վրայ ամերիկեան ճուսարակ մրն ալ ունի։ Այս պեդոնէ շինութիւնը դարուս, իր տեսակին մէջ ինհնասիպ մեկ գործն է։

Մարդոց յարաբեր ու գովելի ջանքերը կրագիւսին եւ կրաձոյլին գիւտերը բրին, բայց երկրաքանեռը կը ճատասեին բէ՝ կրային եւ կաւային տարեր առաձգինն բաղադրելով կարգ մը մայրեր կազմած են։ Այսպես, արուեստական միջ-ցներով ձեւ ձգած մեր տարաբնական գիւտերը ճազարաւոր տարիներ առաջ տեղի ունեցած են բնութեան մէջ եւ ասնց արդիւնք գերագոյն Հանճարը փառաբանող կորող մը կը ներկայացնէ։

Քաղեց՝ Տ. Ն.

«Պէդոն»ին դարը

Տարիներէ ի վեր մարդիկ, ջուրն ճերեռ կարծրացող շաղախ մը կը փնտռէին։ Հաւանաբար այս խնդրով առաջին գրադրը էհսրօսեան փառոսը կառուցանող համբաւաւոր ձոն Սմիրքն եղաւ. Այդ նպատակաւ, 1756ի Սմիրքն կատեռու եւ հարեռւ գանգաւ տեսակներ փորձել։ Ուրիշներ իր օրինակին հետեւեցան եւ 1796ին ձեյմս Բարեռ յօգնեցաւ «Հնդամեակաւն տաղախոր առադրել։ 1813ին Վիեննայի եւ 1822ին Թրօսքի ջամբորն ալ այս կարեւոր ճիւրին զարգացմանը նպաստեցին։ Սակայն 1824ին ժողովն Ասբահն իր «Բօդոլաճան տաղախ»ին գիտուղ՝ 20րդ դարուն մեջ խնդող կրանոյլին (պեդոն) հիմք դրաւ։

Բօդոլանցի կրադիւսը ծնեռ կը ձգուի գայլախազով եւ կիրով ճարուսս ճիւրեռն։ Ի այս երկու կազմիչները լաւ մը փօռուեռ ի ու որոշ ճանապով մը խառնուելի յետոյ, մասնաւոր փուռերու մեջ մինչեւ 1300 1400 ասիճնացս կը տաքցուին։ Արագրուած կոյսը որ «Քիլնճէռ» կը կոչուի, պաղեցնելէ վերջ փոշի կը վերածուի։ Կարծրացումը դիւրացնելու համար 100ին 3 գանգար կ'աւելցուի։ Խառնուդին չափերը կազդիւսին օգտագործուելիք պատագանեռուն համեմատ կը տարբերին։ Ալիւմինի յաւելումն ալ կը փուքացնէ կարծրացումը։

Սկիզբներ կրադիւսին արտադրութիւնը երկար ասխատանքի եր կատուեր, բայց ճերեպիս, ճնորհիւ արդիական մեքոնեռու, գանգան երեւոյթները առանց ընդմիջումի իրարու կը յաջորդեն։ Նոյնիսկ եթէ ու կարեւոր գործողութիւնը ասիճնացս կը շարունակ ուր որովհետեւ ճախանիւթեր փուռին վերի ծայրէն կը մտնեն եւ վարէն կրացումը կատարած վիճակով դուրս կ'ելլեն։

Ծանօթ է թէ կրադիւսը արտեւտատուն եար մը եղող «պեդոն»ի հանան կազմիչն է։ Այս վերջինը ձեռ կը ձգուի կրադիւսին ատաղ, խնամբ եւ չուր խառնելով։

Ս իզբներ պեդոնի օգտագործութիւնը սահմանափակ եր, որովհետեւ բեռ կրելու համար տոկունութիւն չունեռ։ Այս անպատեհութիւնը դարմանուեցաւ 1868ին ասոր մէջը պողպատ թելեր մտցնելով։ Սոյն ճնարհին պատիւ ծագեց Մոնթի կոչուած ծրանագի պարտիզպանի մը կը պատկանի։ Ան իր պեդոնով օինած աւազանեռուն աւելի տոկունութիւն տալու համար, մէջը երկաթէ ձողեր վեստեց։

Մոնթիի փորձը պեդոնի օգտագործումին համար ճոր որոշումներ բացաւ եւ այնուհետեւ այդ ճիւրը շատ մը բարելաւումներու ենթարկուեցաւ։

1939ին Ֆրանսացի երկրաչափ մը, Մ. Ֆրէյսինէ, պարտիզպանին գիւտը բոլորովին կատարելագործից եւ ցարդ պեդոնն արմէնի կամուրջներու շինութեան ու զօրաւոր բեռնատարումներու լայն ծառայի։

Շենհիւռու համար ալ պեդոնի գիտական յառաջդիմութիւնները աչքառու են։ Ներկայիս, առաջարկեռ պատրաստած տարեռով, անճապաս օդերու պատճառած շատ մը յապաղումները կ'արգիլուին։ Այս տարեռը, կատուցած պատճանեռուն եւ դանեռուն նեռ, գործարանեռեն ուղղակի մրեռուց կը յանձնուին։

Այսպէսով Լոնտոնի մէջ 11 յարկաբաժին ունեցող կալուածքներ, ապասուած բուակնեռն չորս ամիս առաջ ամբողջացան։ Պատրաստուած տարեռը, մասնաւորաբար պատեր, միջնորմեր, պատգամներ եւ սանդուխներ եին։

Պեդոնը իր տոկունութեամբը աննմանն է երբ կամուրջի մը մեսդային ատաղձը կը ծածկէ։ Դուռած առաջին դրամագլուխը լիուվին կը փոխարինուի, պանպատման համար ծախսուած ժամ գումարեռով։

Հրդեհի պատգամյին ալ, պեդոնով ծածկուած երկաթներ անվրա կը մնան, մինչ տարութիւնը կը ծռէ ու ձեւ կոյսի մը կը վերածէ անպատպար երկաթեայ գերաններ։

Ձամբաներու համար ճոր մեքոնեռը ճախկինեռուն նկատմամբ յեռափոխական են։ Այսօր, 12 մարդ ու մեքենայ մը 200 ճոգի ձեռքով կատարած գործը կը տեսնեն։ Ճոյնիսկ բարեռվ սալայատկելու մեծաձախս կերպ տեղի տուած է ճոր մեքոնի մը։ Մեքենեռը կը վերցնեն ճամբուն ճոգը. գայն ծպտնող կը խոտնեն ու կրկին կը տեղաւորեն տոկուն գեհին մը պատրաստելով։

Փողոցներու մէջ լուսաւորութի սիւներ, ծրջանաձի գերաններ, կոյուղիներ եւն. պեդոնէ կը շինուին։

Շրթակարտի մէջ 230 մեքր բարձրութեամբ կանգնուեցաւ թելեվիզիոնի ասարակ մը, որ 130 մեքր բարձրութեան վրայ ամերիկեան ճուսարակ մրն ալ ունի։ Այս պեդոնէ շինութիւնը դարուս, իր տեսակին մէջ ինհնասիպ մեկ գործն է։

Մարդոց յարաբեր ու գովելի ջանքերը կրագիւսին եւ կրաձոյլին գիւտերը բրին, բայց երկրաքանեռը կը ճատասեին բէ՝ կրային եւ կաւային տարեր առաձգինն բաղադրելով կարգ մը մայրեր կազմած են։ Այսպես, արուեստական միջ-ցներով ձեւ ձգած մեր տարաբնական գիւտերը ճազարաւոր տարիներ առաջ տեղի ունեցած են բնութեան մէջ եւ ասնց արդիւնք գերագոյն Հանճարը փառաբանող կորող մը կը ներկայացնէ։

Քաղեց՝ Տ. Ն.

Զանազան լուրեր

Ասիաերի ամենեն զարմանալի գորտ կը գտնուի Աստրալիոյ Քրիսպէյն հաղաքի լիճին մէջ։ Այս գորտը, միեւնոյն ատեն, ասիաերի ամենեն բազմածախս գորտն է։ Վերիերս, մեկ անգամին կուլ տուած է 15 սանթիմ երկարութեամբ մարգարեայ մանեակ մը։ Բայց չէ կրցած կուլ տալ նանկոյցը այն դերձանքին առուն վրայ շարած էին մարգարիեներ։

+

Դեռատի Ջուիցերուհի մը ճեռաձայնի ընորհիւ յաջողած է ամուսնանալ Յիւրիխաբեան միլիոնատէրի մը հետ, ամեն առաւօտ ճեռաձայնի առնելով գայն եւ ասնր նկարագրելով իր զեղեցկութիւնը։

Իր զեղեցկութեան մասին այնճան խօսած է որ երբ ի վերջոյ բազմաչարար միլիոնատէրը ամիս մը յետոյ որոշեր է ասնր նանդիպում մը ունենալ, առանց ոեռւէ ծեռնի նանդած է գայն։ Շատնած է երիտասարդուհին եւ ամուսնացած ասնր հետ։

աբաձել իր ընդվզումները, ընութիւնը, մարգկանց։

... Սիրում եմ կեանքը եւ ինչ կայ այնեղ պարզ. սովորական
Օտար չէ ինգուս։
Ուզում եմ ապրել դեռ հարիւր, հազար ասելի տարի
Բայց այս մի պահի
Այս այգաբացի վայելչի զգալու մեկ մի վայրկեանի
Համար էլ ւորից
Շնորհակալ եմ ես այս ասխարհից...

Հ. Բ. Ը. Մ. Հ. Ե. Ը.

Նուագահանդէս

Նախաձեռնութեամբ՝

Հ. Ե. Ը.ի ՈՒՍԱՆՈՂԱԿԱՆ ԲԱԺՆԻ

"Ասլամազեան,,

ԼԱՐԱՅԻՆ ՔԱՌԵԱԿ

ՊՐՆ. Ց. ՉԱՄՍԱՐԵԱՆ	Ա. ջուրթակ
ՏՈՒՔՄ. Ռ. ՀԼԳԵՉԵԱՆ	Բ. ջուրթակ
ՏՈՒՔՄ. Զ. ՌՈՒՊԵԱՆ	Վիոլա
ՊՐՆ. Ճ. ԴԱՒՈՎԼԱՆԵԱՆ	Թաւջուրթակ

Տեղի պիտի ունենայ Ութրթաթ 29 Յունիս 1956, երեկոյեան ժամը 9ին Հ. Բ. Ը. Մ.ի սրահին մէջ։ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՆՈՒԱԳ

Յայտագիր.— Վորէլլի, Կլուք, Տիւքորսայ, Շուպերթ, Մոցարթ և կոմիտաս։—Լայտաղեան։

Տոմսերը սահմանուած՝
ա. Հ. Բ. Ը. Մ.ի գրասենեակը [Ազիզիե]
Պր. Յակոբ Չինչինեանի մօտ [Պաք Ֆ Յարան]
գ. Նուվորք Բաֆֆի (Տոսքարի Հոմսի պողոտայ)
դ. Սարգիս Իշգնաճոսեանի մօտ (Տրճկնճիոսւ պողոտայ)

Անդամական գիւղագնացութիւն դէպի Ղ Ը Ն Ձ Մ Ի Ք

Նախաձեռնութեամբ՝
Հ. Ե. Ը.ի ՏԵՂԱՒԱՆ ՀՈՐՋՈՒԹԵԱՆ
ԿԻՐԱԿԻ 1 ՅՈՒԼԻՍ 1956.ԻՆ

ՆՇՈՒՈՒՄ.— 1.— Մեկնում Շաբաթ գիշեր ժամը 12ին Հ. Ե. Ը.ի առաքելին։

2.— Երթեւեկի համար ոոպէս ծախսաբաժին առնուաղրավարեան պատճառն է գանձուի 300 ս. դ.

3.— Առձանագրելու համար դիմել Հ. Ե. Ը.ի գրասենեակը, ամեն օր երեկոյեան 6—8։

4.— Իւրաքանչիւր մասնակցող իրք պէտք է ապահովէ իր ճաբ եւ անհրաժեշտ սպասներ։

5.— Առձանագրութիւնները կը փակուին Ուրբաթ 29 Յունիսի երեկոյեան

Տարեկան երկսեռ պարտիզագնացութիւն

Դ Է Պ Ի Ա Ռ Ա Տ Կ Ա Լ

կազմակերպութեամբ «ԳՐԱԿԱՆ ՇՐՋԱՆԱԿԻ
Տեղի կ'ունենայ կիրակի 1 Յուլիս 1956, մեկնում առաւօտեան ժամը 1ին,

ԱԶԳԱՑԻՆ ՄՇԱԿՈՒՅԹԱՅԻՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԱՆՈՒՆԵՐԷՆ

Հրաժեշտի ներկայացում ժողովուրդի բուռն փափաքին համաձայն

Իր անհայր դերասան՝ ՊԵՐՃ ԹՈՄՊՈՒԼԵԱՆ
Երկրորդ անգամ *ելանելով* կը կրնայ

Օ Թ Ե Լ Լ Օ Ն

ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԵԱՄԲ ՏԱՂՈՒՈՑ ԼՈՒՍԱԳՈՂ ՈՀԺԵՐՈՒՆ

Կիրակի 1 Յուլիս, 1956 վեցօրէ առաջ ժամը ցին Սիմեոնի Տիանայի մէջ

Նախապէս ապահովեցէք ձեր տոմսերը Հետեւեալ վայրերէն.—

Թ. Ոսպիկեանի մօտ (Ֆօրօ Արաճա, Պր. Քեյնեեանի մօտ (Բաճի տը լա փոսթ), Տպարան Աճիկ եւ Ճերկայացման օրը կիոսկեր։

Լ Է Մ Ա Ն Ի Ա

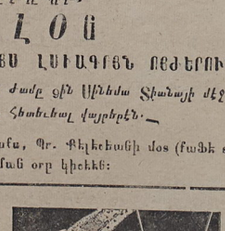

Ժարացոյցները. անգերազանցելի են իրենց ճշգրտութեամբ, տեսքով, տանկունութեամբ և նրբութեամբ։

Ձեր ժամադրութիւնները յարգելու եւ տաղտուկ չպատճառող ժամացոյցի մը ձիրանալու համար, դիմեցէք՝

ԺԱՄԱԳՈՐԾ ՍԱՐԳԻՍԻԱՆ ՎԱՃԱՌԱՏՈՒՆԸ, Թիվ 1 (Արքեպ պէնեի)

ԲԱՑԱՌԻԿ ԱՌԻԹ ՄԸ

ԱՆԳԼԵՐԷՆ ՍՈՐՎԻԼ ՓՓՔԱԳՈՂՆԵՐՈՒ

Անգլերէնի ծանօթ ուսուցիչ Պր. Միշել Ջաքմաճեան (Լոնտոնէն վկայ. է 14 տարուան փորձառութեամբ օժտուած) անդլերէն դասաւանդութեան խմբային դասընթացքը կը շարունակէ դիմելն և արդիական մեքոտներով սորվեցնելու անդլերէն լեզուն։

Դասաւանդութեան շրջանը կը սկսի 1 Յուլիսէն և կը տեւէ մինչեւ 1 Նոյեմբեր 1956։

ՁՈՐՍ ԱՄՍՈՒԱՆ ԴԱՍԸՆԹԱՑՔԻՆ ՀԱՄԱՐ 30 Ս. ՈՍԿԻ ՄԻԱՑՆ

Լրացնագրութիւնների համար դիմել գրասեր ՄԻՀԻԼ ՋԸԹՄԱՃԵԱՆԻՆ Հուհոցներու պողոտայ, Հեռաձայն թիւ 14823

Դասեր որ երեկոյեան ժամը 3ին — 8 (բացի երեկի օրերէն)

Փոքրագիծ առձանագրելի՝ սահմանափակ թիւով տեղեր կան

Բացուած է Պիճիայեանի ժանեաք

Օ Թ Ե Լ Լ Օ Ռ Ե Ն

ՄԸՍՈՒՆԱՒԻՒ, ՊԼՅՈՒՒՈՒԹ ՀԱՐԱՒԱՆԻՆ, ՊԵՆԴՈՒՂՈՒՆ

ՄԻՀՏ ԱԻԵԼԻ ԼԱՒ

Լեռնալիբանանի միակ հայկական անկիւնը

ՓՈՐՁ ՄԸ ՁԵԶ ԳԻՏԻ ՀԱՄՈԶԷ

Տ օրենութիւն ՆՈՐԱՇԽԱՐՀԵԱՆ Հեռ. 129